Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 53. | Нинѣ: гр. ж. 42 мм. въ Ам. рим. ж. Едварда | Завтра: Васил. Ефр. Іосифа об. | Пятниця 6 (18) марта 1892. | Всходъ сонця 6 г. 8 м.; заходъ 6 г. 8 м. Баром. 768 терм. + 3·0 + 0·0°. | Рôкъ II.

Соймъ краєвый.

7. Засѣдане Сойму зъ дня 3 (16) марта 1892 р.

Доси наспѣло 908 петицій, мѣжь тыми зъ новѣйшихъ найважнѣйшѣ: петиціи вôдъ многихъ учителѣвъ зъ рôзныхъ сторôнъ краю о полѣпшене платнѣ и додатку на дорожню; — погорѣлцѣ зъ Добрянъ о запомогу; — товариство купцѣвъ и промысловцѣвъ въ Коломыи въ справѣ будовы зелѣзницѣ зъ Шепаровець до Делятина — тов. „Школьна помôчь“, „Львôвскій Боянъ“, „Бурса св. Николая въ Перемышли“, „Лютня“, „Аґудасъ-Ахімъ“ о запомоги; — Учителѣ женьскои семінаріѣ у Львовѣ о заложене интернату; — Выдѣлы повѣтовѣ чорткôвскій и гусятиньскій о установлене семінаріѣ учительскои; — громада Ломниця о запомогу въ соли; — громада Мôстки о запомогу на будову школы; — громада Тернопôль о будову зелѣзницѣ до Копычинець або Джурина; — товариство дяковъ перемыскои епархіи о змѣну закона о конкуренціи церковнôй; — громада Винникъ о реґуляцію рѣки Свинѣ; — Давидъ Ряйхъ, фабрикантъ кнотôвъ, о пожичку и запомогу.

Передъ приступленємъ до порядку дневного промовивъ заступникъ Маршалка п. Хамецъ и справивъ слова пос. Голнѣвского высказанѣ на попереднôмъ засѣданю, будьто бы члены Выдѣлу краєвого нѣчого не знали о уряджeню выставы въ будынку соймовôмъ. Выставу уладжено за ухвалою Выдѣлу, а самымъ уладженємъ займавъ ся пос. Романовичъ

Справоздане Выдѣлу краєвого: що до устроєня санітарнои службы въ громадахъ и обшарахъ двôрскихъ; о фундаціи ґр. Скарбка; о додатку дорожнянôмъ для урядникôвъ и слугъ Выдѣлу краєвого; о справахъ гôрничихъ — вôдослано до дотычныхъ комісій и рѣшено выбрати комісію гôрничу зъ 8 членôвъ.

Пос. Телишевскій мотивувавъ своє внесене о змѣнѣ ординаціѣ выборчои въ тôмъ напрямѣ, щобы завести безпосереднѣ выборы въ куріи меншои посѣлости. Се внесене не ставляє вôнъ зъ охоты зыскати популярнôсть, але оно выплываєзъ сильного пересвѣдченя особистого и зъ домагань выборцѣвъ, ставляныхъ до посла передъ выборомъ. Даты выказують, — казавъ бесѣдникъ — що селяне чимъ разъ бôльше знеохочують ся до сего акту конституційного, и до правыборôвъ являєсь що разъ менше людей, а комісарь не маєчасомъ зъ кимъ переводити правыборôвъ. Всѣ партіи політичнѣ заявились за доконечностію змѣны системы выборчои. Вôдтакъ розбиравъ бесѣдникъ подрôбно свôй проєктъ закона и вказувавъ на погляды, котрыми руководивсь при укладаню сего проєкту. Пôдъ взглядомъ формальнымъ просивъ вôдослати внесене до комісіѣ правничои.

Пос. ґр. Водзицкій вôдкликавъ ся на постановы реґуляміну соймового, де каже ся, що внесене, котре разъ перепало на одвôй сесіи, не можна вдруге предкладати на тôй самôй сесіи, та длятого не повинно було прийти внесене пос. Телишевского на порядокъ денный, бо вже було внесене пос. Антоневича. Вôнъ буде отже голосувати противъ вôдосланя до комісіѣ.

Пос. Антоневичъ доказувавъ, що єго внесене було ширше якъ внесене пос. Телишевского, отже не идентичне. Страта часу буде задля поведеня Палаты, що не вôдсылаєсь внесень до комісіѣ — бо вже теперь заявляє, що се внесене буде ставляти ся кождои сесіѣ.

Пос. Телишевскій интерпретує реґулямінъ соймовый въ противный способъ, якъ ґр. Водзицкій.

Промавлявъ ще пос Абрагамовичъ, котрый доказувавъ, що не лишь реґулямінъ, але и статутъ краєвый постановляють, що внесеня вôдкиненѣ короною або Соймомъ, не можуть зновъ ставляти ся на тôй самôй сесіи.

При голосованю надъ вôдосланємъ до комісіѣ встали зô своихъ мѣсць: Русины и польскѣ послы селяне, та цѣла лѣвиця; голосувавъ и Впреосв. Митрополитъ а Маршалокъ заявивъ, що за внесенємъ есть меншôсть.

Пос. ґр. Тарновскій, яко референтъ комісіѣ господарства краєвого, здававъ справу зъ петицій громадъ: Беляны, Канчуга, Нове село, Ленки и Осекъ, пов. бяльского, о заряджене будовы каналу мѣжь рѣками Мачохою и Солою и подане въ сей способъ зарôбку населеню голодуючому — та вносивъ, щобы Выдѣлъ краєвый здавъ зъ того справу и подавъ, кôлько треба грошей на ту роботу. Внесене принято.

Такъ само принято таке саме внесене комісіѣ господарства краєвого що до выготовленя проєкту реґуляціѣ потока Жежавы.

Справоздане комісіѣ господарства краєвого о справозданю Выдѣлу краєвого що до устроєня курсу практичного для дозорцѣвъ меліораційныхъ, — принято пôсля внесеня комісіѣ зъ признанємъ до вѣдомости.

Принято въ трохъ читаняхъ такожь законъ, котрымъ признаєсь громадѣ мѣсточка

Тайна сила въ чоловѣцѣ.

(Все вже бувало на свѣтѣ, або — симпатичный телеґрафъ. — Пересылане гадокъ и ясновидженє. — Професоръ Льомброзо и єго медіюмъ. — Чудотворнѣ люде або — „маґнетична дама“ и факіръ Солиманъ.)

(Конець.)

Дня 2 марта — розповѣдає дальше згаданый дописуватель, — прийшли мы ще разъ до панѣ Аботъ. Мали бути запрошенѣ такожь и люде ученѣ. Замѣсть тыхъ, застали мы товариство, котре складало ся по бôльшôй части зъ якихсь дамъ, Американцѣвъ та спірітистôвъ. Панъ Аботъ хотѣвъ зъ разу покликати до досвѣдôвъ лишь тыхъ, що говорили по анґлійски и сказавъ, що вôнъ мусить тѣ досвѣды по свому уладжувати, бо инакше не може єго жѣнка зôбрати своихъ силъ. Мы спротивились тому, але то нѣчого не помогло, бо вся публика була противъ (!) насъ. Розпочалось представлене давнымъ способомъ; п. Л. выйшовъ бувъ ще передъ тымъ, а я лишивъ ся та придивлявъ ся а вôдтакъ и собѣ забравъ ся.

А всежь таки, хочь намъ не дозволено всему спокôйно и критично приглянутись, була хвиля, коли мы приглянулись. Панѣ Аботъ показувала другу зъ описаныхъ повысше штукъ. П. Л. бувъ ще при тôмъ. Якась незнакома менѣ особа держала крѣсло. П. Л. положивъ свою руку зъ переду на крѣсло, а я свою пôдъ паху того чоловѣка. А що я въ такôй позиціи не мôгъ видѣти своеѣ руки, то прикликавъ фізика А. и той дививъ ся на мою руку. Розпочалась давна декламація: „Мои паньство! Панѣ Аботъ порушить крѣсло не дотыкаючись єго, лишь що положить свои руки на пальцѣ тыхъ двохъ панôвъ, що помагають!“ Розпочалась проба, але закимъ ще крѣсло порушилось, крикнувъ п. Л.: Вы дотыкаєтесь дерева рукою! То само повторивъ заразъ и п. А., вôдтакъ зновъ п. Л., а вôдтакъ вдруге п. А. Такъ дѣялось черезъ довшій часъ, ажь панѣ Аботъ таки въ моихъ очахъ порушила само крѣсло своєю рукою. Мы видѣли отже симъ разомъ дуже добре, що то неправда, щобы панѣ Аботъ порушила крѣсло, котре держить якійсь чоловѣкъ, не дотыкаючись єго, але часть публики насъ высмѣяла та ще стала голосно псикати.

Штука зъ кійомъ вôдъ біляру не єсть такожь нѣчого надзвычайного, хочь она на першій поглядъ може кождого здивувати; єсть то лишь оденъ зъ тыхъ многихъ способôвъ, якихъ умѣє уживати не оденъ силачь. Возьмѣть н. пр. гнучкій білярдовый кій правою рукою въ горѣ а лѣвою въ долинѣ и держѣть єго простовисно тоншимъ концемъ въ долину такъ, щобы руки були вôдъ обохъ кôнцѣвъ на 30 центіметрôвъ вôдаленѣ. Попросѣть же теперь кого, щобы вôнъ взявъ той кій по серединѣ и тиснувъ єго въ долину до землѣ. Въ тôй хвили коли противникъ вхопивъ за кій, потиснѣть вы нимъ до него такъ, щобы кій выгнувъ ся. Кій въ наслѣдокъ тертя, держить ся такъ сильно рукъ, що нѣяка сила не може єго посунути; тогды не потреба єго навѣть держати крѣпко стулеными руки, они можуть бути навѣть дрôбку отвертѣ. Одна лишь штука промавляє въ користь панѣ Аботъ. Она бере білярдовый кій въ руки и держить єго поземо. Три сильнѣ мущины тручають теперь за той кій взадъ и старають ся єѣ рушити въ мѣсця. При тôмъ ще стоить она досыть некористно, бо подає бедра на передъ, а горѣшнымъ тѣломъ подає ся взадъ. Алежь бо при тôмъ мушкулы на єѣ рукахъ такъ грають, що ажь любо дивити ся, хочь єѣ чоловѣкъ заєдно выкрикує, що она мушкулами анѣ трошки не робить.

Панѣ Аботъ кладе собѣ на груди або на спину порожну чарку и заразъ чути, що въ тôй чарцѣ щось лопотить. Єѣ чоловѣкъ оголошує публицѣ, що то тайна сила єго жѣнки даєсь такъ чути. (!) Оденъ присутный лѣкарь сказавъ єму на то, що то стара штука всѣлякихъ чародѣйникôвъ. На то п. Аботъ озлобивъ ся; колибъ — каже — бувъ знавъ, що хтось такъ скаже, то бувъ бы попросивъ присутныхъ

Андриховъ право побирати по 2 зр. оплаты рôчно вôдъ кождого пса въ обсягу сеи громады.

Пос. Меруновичь въ имени комісіѣ петиційнои здававъ справу зъ петиціѣ дяковъ греко-кат. епархіѣ Станіславôвскои о полѣпшенѣ ихъ быту матеріяльного и вносивъ перейти до порядку дневного надъ тою петиціею.

Пос. Антоневичь доказувавъ, що треба бы глубше розважити ту петицію. Пôсла гадки бесѣдника, повинна була комісія полагодити ту справу такъ, що поручила бы петицію Выдѣлови краевому, щобы порозумѣвъ ся зъ Ординаріятами, якъ справу палагодити, и предложивъ справоздане Соймови. Въ тôмъ дусѣ ставивъ вôнъ внесене. — Пос. Гурикъ заявивъ, що прилучае ся до внесеня пос. Антоневича. — Референтъ пос. Меруновичь бувъ тои гадки, що вôдосланє петиціѣ до Выдѣлу на нѣчо не здало быся, бо Соймъ не бувъ бы компетентный ухвалити такого закона, бо справа дяковска яко церковна пôдпадала бы пôдъ компетенцію рады державнои. При голосованю принято внесене комісіѣ — перейти до порядку дневного.

Надъ петиціею Василя Ватюги зъ Гошова о вôдписане процентôвъ вôдъ позички затягненои въ громадской касѣ позичковôй — перейшла палата до порядку дневного пôсля внесеня комісіѣ петиційнои.

Пос. Крамарчикъ заявивъ свôй жаль зъ того, що ґр. Водзицкій назвавъ Маршалка ліберальнымъ.... П. Крамарчикъ хотѣвъ дальше говорити, але загальный смѣхъ въ сали перебивъ ему сѝ выводы.

Слѣдующе засѣдане назначено на пятницю о год. 2-ой. а то длятого, щобы ранками нараджувались комісіи, а по полудни вôдбувались засѣданя Сойму.

Перeглядъ политичный.

Найдост. Архієп. Евгеній выѣхавъ вчера вечеромъ въ заступствѣ Є. Вел. Цѣсаря до Дармштадту на похоронъ вел. Кн. Геского Людвика IV.

Міністерство вôйны поручило командантамъ стацій войсковыхъ, щобы они звертали увагу на то, въ якихъ условіяхъ вôльно офіцирамъ резервовымъ низшои ранґи уживати мундурôвъ. Офіцыры тѝ мають право до того лишь въ случаяхъ чисто войсковыхъ.

Президентъ ґен. Дирекціѣ зелѣзниць державныхъ зложивъ мандатъ до Рады державнои.

Банкрутство банку Ґінцбурґа выкликало въ Петербурзѣ великій переполохъ. Самъ Ґінцбурґъ, кажуть, тому не вироватый; вôнъ, жидъ-гусить, живъ дуже скромно и ощадно. Пасивы Ґінцбурґа выносять 6 міл. рублѣвъ.

Тифусъ плямистый ширить ся страшно въ ґуберніяхъ самарской и казаньской. До ґуберніѣ Казаньскои выслано вôддѣлъ санітарный Червоного Хреста. Въ Самарѣ ставлять новый шпиталь.

Въ Гесіи обнявъ по помершôмъ въ суботу вел. кн. Людвику IV, правительство сынъ его, кн. Ернестъ Людвикъ.

Новинки.

Львôвъ дня 5 (17) марта.

— **Громадѣ Воля выжна**, въ повѣтѣ сяноцкôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 50 зр. запомоги на реставрацію церкви.

— **Именованя.** Ц. к. краєва Рада шкôльна именувала сталыми учителями: Валєріяна Шумахера при 4-клясовой школѣ въ Сокали; Адама Сломка при школѣ етатовой въ Ульвôвку; Андрѣя Кметика при школѣ етатовой въ Божиковѣ; Кароля Ґіґля при школѣ філіяльной въ Бруховичахъ; Володислава Ґадовского при школѣ філіяльнôй въ Вовчискахъ; Адольфа Більґера молодшимъ учителемъ при 4-кл. школѣ въ Тѣшановѣ.

— **Затверджене выбору.** Є. Вел. Цѣсарь потвердивъ выбôръ Тадѣя Цѣньского на превеса а Едмунда Шнурифайля на заступника превеса повѣтовои Рады въ Залѣщикахъ.

— **Ц. к. краєва Рада шкôльна** на засѣданю дня 14 марта с. р. ухвалила: признати Фр. Новосельскому, професорови ц. к. ґімназіѣ въ Самборѣ, другій додатокъ пятилѣтный, почавши вôдъ 1 марта 1892 р.; выразити учителеви народнои школы въ Токахъ, Петрови Девосерови, признанє за довголѣтну а успѣшну працю въ званю учительскôмъ; перетворити 2-клясову школу на Знесѣню вôдъ 1 вересня 1892 р. на 4-клясову о 3 учителяхъ зъ повною платнею и однôмъ молодшôмъ учители; школу філіяльну въ Марковцяхъ (пов. Товмачь) вôдъ 1 вересня 1892 на етатову и зорґанізувати школы етатовѝ: въ Гôйчи (пов. равскій), Бартнôмъ (горлицкій) и въ Унятичахъ (пов. дрогобицкій) зъ днемъ 1 вересня 1892 р., а въ Пôдусильной, повѣтъ перемышляньскій, вôдъ 1 вересня 1893 р.

— **Конкурсы.** Окружна рада шкôльна въ Тернополи розписує коркурсъ на посады учительскѝ: 1) на посаду старшого и молодшого учителя въ Микулинцяхъ; 2) при школахъ етатовыхъ: въ Чистиловѣ, Ходачковѣ маломъ и въ Домаморичи, Грабôвци, Янкôвцяхъ, Курникахъ, Кутковцяхъ, Людвикôвцяхъ, Пронятинѣ, Цебровѣ и Гаяхъ; 3) при школахъ філіяльныхъ: въ Чорторыи, Ивачевѣ, Лучцѣ, Смолянцѣ, Застѣнцѣ, Кипячцѣ, Посôвцяхъ, Ступкахъ и Воробиѣвцѣ; на посады молодшихъ учителѣвъ при 2 клясовыхъ школахъ: въ Буцновѣ, Купчиньцяхъ, Настасовѣ, Баворовѣ, Ходачковѣ, Денисовѣ, и Ладичинѣ. Подання треба вносити до 13 цвѣтня. — Окружна рада шкôльна въ Рудкахъ розписує конкурсъ на посады учительскѝ: 1) при 2-клясовой школѣ въ Горожанцѣ великой и при такой-же школѣ въ Грôмнѣ, посады молодшихъ учителѣвъ; 2) при школахъ етатовыхъ: въ Хишевичахъ, Коропужи, Колодрубахъ, Ляшкахъ завязаныхъ, Новосѣлкахъ гостиныхъ, Татариновѣ и Мильчичахъ; 3) при школахъ філіяльныхъ: въ Беньковой Вишни, Болозвѣ долѣшной, Чуловичахъ, Голодôвцѣ, Горожаннѣ малой, Клицку, Новосѣлкахъ опарскихъ, Подôльцяхъ, Ричиговѣ, Роздѣловичахъ и Ваньковичахъ Подання вносити треба до 20 цвѣтня.

— **Еміґрація.** Позавчора придержала краковска поліція знову 12 еміґрантôвъ, выбираючихъ ся до Америки. Якъ вызыскують аґенты темныхъ селянъ, котрѝ затуманенѝ намовами безсовѣстныхъ вызыскувачѣвъ, пускають зъ своихъ рукъ батькôвске добро и идуть шукати гибели въ заморскихъ чужинахъ, най послужить отсей фактъ: Краковска поліція придержала сими днями трохъ еміґрантôвъ: Ивана Цвіка, Тимка Петеля и Ивана Зґлобицю зъ Яжвинъ, въ повѣтѣ пільзненьскôмъ. Доходжене судове выказало, що ихъ выславъ покутный аґентъ Тимко Мадура зъ Ястшембки старои; казавъ вôнъ имъ удати ся до якогось Хросьціньского въ Крешовичохъ, завѣдомивъ его о томъ, и скоро селяне прибували до Крешовичь, уже Хросьціньскій ждавъ на нихъ на гостинци. Вôнъ забравъ ихъ до себе, замкнувъ въ хатѣ, щобъ ихъ нѣбы укрыти, вôдобравъ имъ грошѣ 300 зр. а вôдтакъ выславъ ихъ до Кракова, кажучи, що у него буде ревізія, а по грошѣ казавъ зголосити ся по кôлькохъ дняхъ. Селяне остали безъ гроша. Поліція арештувала Хросьціньского а вôнъ толкує ся, що грошѣ тѝ згубивъ. Справа пôде на дорогу судову, але чи грошѣ вернуть ся, годѣ знати.

— **Андрухъ Цимбалъ** посваривъ ся зъ своимъ зятемъ и абы его настрашити, не кажучи нѣкому нѣчого пошовъ до нотаря, та зробивъ тамъ актъ нотаріяльный, що ось то вôнъ продавъ все свое майно бурмістрови въ Букачѣвцяхъ Мошкови Штернови за 500 зр. Майно его було вартости 1200 зр.; вôнъ не взявъ за него и крейцаря а при списуваню акту нотаріяльного сказавъ нотареви, що дôставъ грошѣ вже давнѣйше. Такъ мôгъ зробити хиба лишь Цимбалъ!

— **Пôдпалене.** Передъ судомъ присяжныхъ у Львовѣ веде ся розправа противъ Микиты Макуха, парубчака зъ Хлѣвчанъ о злочинъ пôдпаленя. Дня 8 сѣчня

дамъ, абы они зревідували его жѣнку. Справедливо вôдповѣвъ на то лѣкарь, що треба хиба другого такого штукаря, щобы выкривъ тайну, а публика підняла тогды страшный крикъ противъ лѣкаря.

Наконець ще одна хороша штука: Панѣ Аботъ вылазить на крѣсло, два мужчины стають зъ бокôвъ коло неи и подносять еѣ пôдъ лôктѣ въ гору такъ, що крѣсло можна зъ пôдъ неи выймити. Доки пôдъ лôктями суть хусточки, доти можна еѣ удержати; колижь вôдоймити хусточки и держати еѣ за голѝ лôктѣ, то оба мужчины ажь угинають ся пôдъ еѣ тягаромъ и пускають еѣ на землю. Менѣ — каже справоздавець — здавало ся, якъ колибъ тѝ, що еѣ держали, належали до еѣ компаніѣ, а коли повторювано штуку, приступивъ и я. По одной сторонѣ станувъ я, по другôй оденъ тутешный лѣкарь. Зъ хусточками могли мы даму не конче легко удержати, бо спосôбъ, якъ до того треба братись и якъ держати, не конче выгôдный. Вôдтакъ держали мы безъ хусточокъ; крѣсло вôдтягнено, одну секунду высѣла она на нашихъ рукахъ и я можу сказати, що она въ тôй секундѣ не больше важила якъ и безъ хусточокъ, але вôдтакъ, коли вôдхилила лôктѣ вôдъ тѣла, спала мѣжь насъ на землю розпихаючи насъ на боки. Хто хоче, най спробує а переконає ся, що особу, котра важить лишь пятьдесять кільо, не можна на лôктяхъ удержати у воздусѣ, коли она того не хоче; скоро она лишь вôдхилить руки вôдъ тѣла, спадає якъ клинъ мѣжь мужчинъ и мусить ихъ длятого розтрутити на боки".

Намъ видить ся, що очевидець „маґнетичнои дамы" досыть пояснивъ се нове чудо въ людскôмъ тѣлѣ и еѣ тайну силу; мы хиба не потребуемо тутъ нѣчого больше додавати и длятого перейдѣмъ до другого чуда, до факіра Солимана, котрый ставъ ся теперь у Вѣдни ще больше предметомъ науковыхъ розслѣдôвъ якъ панѣ Аботъ въ Берлинѣ. Єсть то достойный товаришъ панѣ Аботъ и вартъ того, щобы називавъ ся „маґнетичнымъ чоловѣкомъ", бо й вôнъ зъ надзвычайною силою притягає публику до себе, а що цѣкавѣйше, вытягає ѣй зручно гропики зъ кишенѣ и то зовсѣмъ не уживаючи фізичнои силы своихъ рукъ.

О Солиманѣ мы вже разъ доносили. Єго обвозить якійсь чоловѣкъ, котрый платить ему за два тыжднѣ по 1600 марокъ або 960 зр., за то мусить факіръ тôлько а тôлько дати представлень въ тыждни. Вôнъ не показуесь публично, лишь выступає въ приватныхъ кружкахъ; збирає ся кружокъ людей, складає 8 зр. за представлене и кличе тогды факіра до себе. Цѣкавыхъ знаходить ся богато, особливо людей въ аристократіѣ, котра зъ одного стороны єсть жадна подразненя нервôвъ а зъ другого стороны мало що менше забобонна, якъ люде зъ найнизшихъ клясъ, и для того легко вѣрить у всякѝ туманы. Не мало такожь знаходить ся и такихъ людей, що наслухавшись чи начитавшись чого о новой, тайнôй силѣ въ чоловѣцѣ, думають, що вже побачать еѣ у факіра и спѣшать до него.

Штуки факіра ось такѝ: вôнъ проколює собѣ довгими острыми голками уха, лице, шкôру на гортанцѣ и языкъ. Вбє голку въ языкъ, возьме за голку и окрутить языкомъ такъ якъ мотузкомъ, коли его суче ся. Вôнъ каже, що его то зовсѣмъ не болить и коли хоче, то кровь иде або й не иде. (Мы нагадуему туть то, о чôмъ писавъ загребскій професоръ Цохъ про свого ученика въ Сараевѣ). Друга штука єсть та, що факіръ прикладає собѣ шаблю вôстремъ до голого живота, безъ верха по нѣй деревляною довбенькою такъ, що она нѣбы то ажь влазить ему въ животъ, а вôнъ вôдтакъ показує, що нѣчого собѣ не зробивъ, що не скалѣчивъ ся Огонь его такожь не пече; возьме запалену смолоскипу и держить чи властиво сувае рукою понадъ еѣ золомѣнею, що ажь рука обкоптить, а рука не попече ся и вôнъ каже, що не чує нѣякого болю вôдъ попеченя. Дальша штука єсть та, що вôнъ острымъ концемъ ножа выймає собѣ око, штука, на котру не кождый може дивити ся, и єсть богато людей, котрѝ вôдвертають ся, абы того не видѣти. Наконець наставляє вôнъ палець ѣдовитôй змиѣ и дає ся ѣй уку-

с. р. вечеромъ напивали ся добрѣ люде въ коршмѣ Габеркорна, а мѣжь ними були и панъ начальникъ громады, Трушъ. Пôдпитый Макухъ пôдôйшовъ до вôйта и зажадавъ, абы вôйтъ выдавъ ему въ громадского лѣса одну сосну. Вôйтъ вôдказавъ, а Макухъ кинувъ ся на вôйта и хотѣвъ его звалити на землю. Тымчасомъ за вôйтомъ уняли ся инши, а мѣжь ними и Микита Солоха, котрый такъ трутивъ Макуха, що той ажь перевернувъ ся. Але Макухъ схопивъ ся борзо и знову пустивъ ся до Труша, але и теперь Солоха ставъ ему на перепонѣ. „Будешь ты мене памятати!" — крикнувъ Макухъ до Солохи и выбѣгъ зъ коршмы, та за кôлька-надцять хвиль уже горѣла Солохова стодола. Огонь знищивъ всѣ будынки господарскѣ и мешкальнѣ и перенѣсъ ся на сусѣднѣ будынки. Шкоды наробивъ огонь на 600 зр. Пôдозрѣнє упало на Микиту Макуха и свѣдки Микола Шведъ и Романъ Комбль посвѣдчують, що першій въ нихъ видѣвъ якъ Макухъ влетѣвъ до своеѣ хаты и вхопивъ пачку сѣрниковъ, а другій, якъ Макухъ утѣкавъ вôдъ огню.

— Ивана Пастернака зъ Дзибулокъ, обжалованого о намѣренє скрытоубійство Гаськи Беньки, засудивъ судъ на 8 мѣсяцѣвъ тяжкои вязницѣ.

— Нападъ. Оногды по 8-ôй год. вечеромъ приступивъ на улици до каменичного сторожа, Ивана С., якійсь незнакомый и досыть лихо одѣтый чоловѣкъ, та заявивъ ему, що знае, де суть схованѣ дрова закраденѣ стороженому хлѣбодателеви. Незнакомый запровадивъ сторожа на Жовкôвску улицю, де прилучили ся ще якісь два „знакомѣ" того незнакомого, и повели разомъ Ивана С. на улицю Корытну и ажь за мѣсто, абы нѣбы то показати, де тѣ дрова схованѣ. Тамъ нагло пристанули, а оденъ изъ тыхъ трохъ незнакомыхъ поспытавъ сторожа, чи „кума по лемберску?" — т. е., чи розумѣе по злодѣйски говорити? Нѣмъ сторожь здобувъ ся на вôдповѣдь, уже оденъ закинувъ ему мѣшокъ на голову, звалили сторожа на землю, выдерли у него 5 зр. и утекли. Поліція шукае за ними

— Трупъ въ пивници. При Лычакôвской улици пôдъ ч. 111, найшли оногды робôтники, копаючѣ въ пивници, кôстякъ якоись молодои женщины, закопаный може ще передъ 20 лѣтами на 1 метръ глубоко въ земли. Кôстякъ той е неповный, и кôстки вôдвезено до шпитальнои трупарнѣ, а власти розпорядили доходженя судовѣ.

— Торговельника живымъ товаромъ арештувала позавчора львôвска поліція. Е нимъ якійсь Лейба Вандель, мешкаючій при ул. Млынарской, котрый въ послѣдныхъ часахъ вывѣзъ зъ Львова уже кôлька молодыхъ дѣвчатъ до Туреччины и Америки.

— Добрый сынокъ. Генрихъ Л. при ул. Городецкôй ч. 65 вломивъ ся въ ночи до мешканя своихъ родичѣвъ и закравъ рôжнѣ предметы на 100 зр. Поліція выловила доброго сына и замкнула пôдъ ключь.

— Пôдкинена дитина. При улици Курковôй найшли оногды въ полудне въ кутѣ за брамою помовля, на пôвъ замерзле вôдъ зимна, жидôвского хлопчика около 4 мѣсяцѣвъ житя. Власти пошукують за матерію, котра дитину пôдкинула.

— Засудъ смерти. Въ Познаню засудили оногды на смерть слюсаря Мотыля, котрый пôдъ именемъ Біссена убивъ доворця вязничного Франковского. Походить вôнъ зъ Дубецка, въ повѣтѣ перемыскôмъ, въ Галичинѣ, вôдки утѣкъ, за рôжнѣ провины засуджено его на два лѣта вязницѣ, волочивъ ся по Нѣмеччинѣ, ажь вконци допустивъ ся злочинства въ вязници въ Познани, а теперь засуджено его на смерть.

— Повени въ Испаніи и Италіи. Зъ причины ненастанныхъ доцѣвъ вылили рѣки въ околицяхъ Альказы и Гуелявы въ Испаніи; широченнѣ простороны стоять пôдъ водою, рѣками плынуть людскѣ и звѣрячѣ тѣла, пониценѣ домы и т. ин. Въ Кадиксѣ справдѣ завязавъ ся ратунковый комітетъ, але супротивъ величи катастрофы вôнъ стоить безсильный. Такожь зъ Риму, доносять що тамъ выливають Арно и Тиберъ, та що навѣть залила вода низшѣ части мѣста Риму.

— Димисія ката. Англійскій катъ, Якôвъ Беррі, дуже образивъ ся и, въ почутю своеѣ достойности — подавъ ся до димисіѣ. Выйшло бо розпоряджене, що вязничный лѣкарь мае право означувати, якъ высоко вôдъ землѣ, по вôдойменю мôстка зъ пôдъ деліквента, мае высѣти тѣло. Недавно вôдбула ся екзекуція у вязници въ Ліверпули. Катъ Беррі казавъ зладити шнуръ на $3^1/_2$ стопы довготы, а лѣкарь Бассъ означивъ на 6 стôпъ и 8 цалѣвъ довготы. Катъ угнѣвавъ ся: „нехай — каже — и такъ буде, але сли голова вôдорве ся вôдъ тѣла, я нѣкого бôльше вѣшати не буду". И показало ся, що досвѣдченый катъ, котрый вже 200 особамъ закладавъ шнурокъ на шию, мавъ певну слушнôсть. Голова страченця урвала ся, а катъ, додержуючи слова, подавъ ся до димисіѣ. Абы однакожь не сидѣти дурно, задумуе выголосити рядъ вôдчитôвъ „фаховыхъ" и выдати пôдручникъ для своихъ товаришôвъ по званю....

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 17 марта. Амбасадоръ россійскій Лабановъ выѣхавъ до Петербурга.

Парижь 17 марта. Поліція зробила ревізію въ 200 домахъ и арештувала 5 анархістôвъ.

Будапештъ 17 марта. Пôдчасъ дебаты адресовои высказавъ ся Йокай рѣшучо противъ заведеня окремои арміѣ угорскои.

Переписка Редакціѣ.

Всѣхъ Вп. Дописувателѣвъ нашихъ просимо, щобы були ласкавѣ точно подавати свои имена и мѣсце, абы мы вôдтакъ не мали нѣякихъ сумнѣвôвъ що до дописей, а можуть бути певнѣ, що имена ихъ остануть ся тайною редакційною. Просимо подавати намъ о скôлько можна якъ найскорше всякѣ але певнѣ факты и представляти рѣчь зовсѣмъ предметово и спокôйно, бо лишь тогды може допись хосенъ принести. Сварка и лайка не доводять до цѣли и розъединяють людей. Просимо також писати о скôлько можна коротко. Мы дôстали н. пр. одну маловажну допись ажь на 4 и пôвъ аркушахъ битого письма. Вп. Дописуватель очевидно думавъ, що мы въ двохъ числахъ нашои часописи не будемо нѣчого бôльше друкувати лишь его допись!

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ

5 марта	Львôвъ	Терно-пôль	Подволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	10·6511 25	10 5011·05	10·3011·—	10 7511·50
Жито	9 35—9 70	9 15 9 50	9 — 9 60	9 35 9 85
Ячмѣнь	6 40 —7 75	6 ——7 25	6·——7 05	6 50—8 ·
Овесъ	7 30—7 75	6 50—7 15	6 25—7·—	7·25—7·85
Горохъ	6 50 12 —	6·——7·—	6·— 11 —	6 70 12·—
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	11·—12 50	11 —12 50	10·9012 40	11 5012·75
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	52·—75 —	50·—74 —	46·—72 —	—·——·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кільо безъ мѣшка. Оковита готова за 10.000 літр на мѣсци въ Львовѣ вôдъ —·— до —·— зр Хмѣль вôдъ —·—до —·— за 56 кільо

Поѣзды зелѣзничѣ.

Пôсля середно-европейского часу (Вôдъ 1 жовтня 1891)

Зô Львова вôдходять:

5 50 п. особ.: до Стрыя, Хирова, Нов. Санча, Лавочного, Пешту, Мункача, Станіслâвова и Гусятына.
10·54 п. особ.: до Стрыя, Хирова, Сухои и Станіслâвова
7.48 п. особ.: до Стрыя, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіслâвова, Гусятина, Хирова и Сухои.
4 48 п. особ.: до Станіслâвова и Коломыѣ.
8 40 п. посп. 9.48 п особ. до Станіслâвова, Черновець, Сучавы, Ясь, Гусятина.
3·54 п. особ.: Станіслâвова, Черноець. Яссъ и Букарештy.
8·49 п. мѣш.: до Белзця и Сокаля.
5·40 п. мѣш. до Равы Рускои.

До Кракова: о 4 20 п. особ., о 7 20 п. особ., о 2 28 п. посп. и о 8 30 н. мѣш.

До Пôдволочискъ зъ Пôдзамча: о 10 15 п. особ., о 4 22 п. посп. и о 11 05 (часъ львôвскій) п. мѣш.

До Львова приходять:

8 31 п. особ.: зъ Сухои, Хирова, Станіслâвова, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрыя.
3 10 п. особ.: зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станіслâвова, и Стрыя.
11 12 п. особ.: зъ Пешту, Лавочного, Нового Санча, Хирова, Гусятина, Станісл. и Стрыя.
6·17 п. особ.: зъ Сучавы, Черновець, и Станіслâвова.
1 22 п. особ. 7 23 и посп.: зъ Букарешту, Яссъ, Сучавы, Черновець, Станіслâвова и Гусятина.
11 22 п. особ.: зъ Коломыѣ, Саніслâвова и Гусятына.
7 50 п. мѣш.: зъ Равы Рускои.
3·46 п. мѣш.: зъ Сокаля и Белзця.

Зъ Кракова: о 8 50 п. особ., о 4·03 п. посп., о 7 15 п. мѣш. и 9 28 п. посп

Зъ Пôдволочискъ на Пôдзамче: о 2 38 п. мѣш., о 2 08 п. пос. и о 7 01 (часъ львôвскій) п. особ.

Примѣтка: Годины надрукованѣ грубыми числами означаютъ часъ нôчный вôдъ год. 6 вечеръ до год. 5 мін. 59 рано

Надôслане.

Подяка.

Дня 10 марта вôдбувъ ся въ Явôркахъ, въ повѣтѣ новоторгскôмъ похоронъ покôйного Ивана Яцука, учителя тамошнои народнои школы, пôдъ проводомъ Высокопреподобного Крилошанина и пароха мѣсцевого, Игнатія Рынявця, въ сослуженю Высокопреподобного Отця: Михаила Шумилы зô Шляхтовои цѣлкомъ безинтересовно. Тожь въ имени позосталои въ крайнôй нуждѣ жены, и околичныхъ товаришѣвъ покôйного, котрѣ були численно присутнѣ при похоронѣ, складаю на тѣмъ мѣсци прилюдно подяку Высокопреподобнымъ Отцямъ за Ихъ труды пôднятѣ при тôмъ величавôмъ похоронѣ покôйного — Шляхтова 12 марта 1892 р. *Северинъ Доманьскій*, учитель.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

сити а вôдтакъ бере еѣ въ руку и вôдкушуе ѣй голову. Наконець ѣсть вôнъ ще кусники скла и полыкае его. Абы нѣбы то приготовитись до тыхъ всѣхъ штукъ, пôдкурюесь вôнъ чимсь и мастить тѣ раны, котрѣ нѣбы то собѣ поробивъ, якимсь жовтымъ порошкомъ и на послѣдокъ омлѣвае, щобы вôдтакъ обудитись зъ омлѣня зовсѣмъ здоровымъ.

Хто дивить ся на всѣ тѣ штуки, то дѣйстно мусить ажь здивувати ся. Люде, що не хотять або й не можуть довше и трохи глубше роздумувати, приписують факірови якусь надзвычайну силу; якъ бы то було зъ якихъ сто, двѣста лѣтъ назадъ, то говорено бы, що факіръ мае чорта въ собѣ. Ученѣ знову, але люде трохи односторонни, котрѣ думають и хочуть, що все мусить такъ бути якъ они кажуть, говорять, що всѣ тѣ штуки то лишь проста зручнôсть факіра. И дѣйстно; проколюваня тѣла не потребуемо вже поясняти; скажемо хиба, що вѣденьскій лѣкарь, дръ Герсуні, сконстатувавъ, що Соліманъ мае въ лици дѣрочки, въ котрѣ запихае голки, а факіръ навѣть самъ сказавъ одному професорови хірургіѣ, що вôнъ проколюе тѣло завсѣгды лишь въ однôмъ мѣсци. Що до штуки зъ шаблею, то справедливо сказавъ оденъ зъ вѣденьскихъ лѣкарѣвъ: То не штука бити довбенькою по шаблѣ, а вôдтакъ корчити и морщити живôтъ, абы здавало ся, що шабля въ него лѣзе, але най факіръ выострить еѣ добре и потягне нею сюды и туды по животѣ, якъ ножемъ, а побачимо, чи не розпоре его собѣ. Выймати очи, а властиво завертати повѣки, то также не штука; мы видѣли у насъ пастушка на Подôлю, що робивъ ту саму штуку: завертавъ крейцарами повѣки до середины въ обохъ очахъ такъ, що здавало ся, якъ бы ему очи повылазили. Що до штуки зô змиями, то также нѣчого дивного, бо тѣ змиѣ зовсѣмъ не ѣдовитѣ. Одно лишь заставляе ученыхъ, а то, проколюване языка. Вôнъ дае собѣ языкъ проколювати де небудь и кровь зъ него не иде, коли вôнъ не хоче, та и слѣду не видко, що его прокололи. Се поясняють тымъ, що факіръ есть або гістерикомъ, котрыхъ тѣло мѣсцями есть зовсѣмъ безъ чутя, або въ наслѣдокъ сильнои волѣ, въ котрôй якъ разъ проявляесь тайна сила чоловѣка, може спинити кровь въ собѣ и придушити чуте.

Отъ такъ представляють ся тѣ чудотворнѣ люде и ихъ тайна сила; ихъ штуки не можна ще уважати за доказъ якоись тайнои силы въ чоловѣцѣ, але въ другои стороны и годѣ заперечити, щобы еѣ въ чоловѣцѣ зовсѣмъ не було. Колись при нагодѣ вернемо знову до сего темату, а тогды поговоримо о тôмъ основнѣйше.

К.

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщеня приватнû") якъ для „Народнои Часописи" такъ також для „Ґазеты Львôвскои" принимає лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ" ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ" буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнû") якъ для „Народнои Часописи" такъ також для „Ґазеты Львôвскои" вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує и спродає

всякû ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадпои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

4½% листы гіпотечнû.	4% пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечнû преміованû.	5% „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнû безъ преміи.	4½% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	4½% пожичку пропінаційну угорску.
4½% листы Банку краєвого.	
4½% пожичку краєву галицку.	

4% угорскû Облигаціи индемнизаційнû,

котрû то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купує и продає по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймає вôдъ Вп. купуючихъ всякû выльосованû, а вже платнû мѣсцевû паперы цѣннû, якъ також купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевû лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрû самъ поносить. 2

Вже вышовъ зъ друку **цѣнникъ насѣня огородового, польного и цвѣтôвъ на рôкъ 1892.** На бажане высылаємо франко.

Зъ поважанємъ

39 **М. Воліньскій и Т. Качиньскій.**

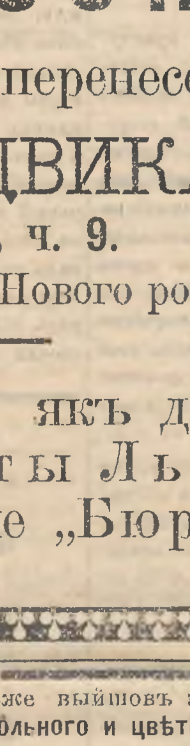

Найдешевше жерело предметôвъ оптичныхъ у Львовѣ

пôдъ КОПЕРНІКОМЪ

ул. Театральна ч. 6 (плацъ св. Духа) напротивъ головного одваху.

Окуляры, цвікеры, барометры, термометры, мікроскопы, машины електричнû, райсцайґи, и т. п. по цѣнахъ найдешевшихъ. — Репараціи найдешевше

40 и найскорше.

Замовленя зъ провінціѣ адресувати:

„Новый оптикъ пôдъ Коперникомъ"

ул. Театральна ч. 6. у Львовѣ.

HOTEL IMPERIAL.

Симъ маємо честь завѣдомити Почтенну Публику, що урядилисьмо новый готель о 80-ти комнатахъ въ палатѣ желѣзницѣ державнои

при улици 3-го мая ч. 3, п. н.:

Hotel Imperial

и зъ днемъ 6 лютого 1892 вôддалисьмо до ужитку публичного.

Комнаты уряджені зъ найбôльшимъ комфортомъ. — Реставрація пôдъ власнымъ зарядомъ въ готелю.

Комнаты вôдъ 80 кр.

Дякуючи за дотеперѣшнû взгляды въ готелю центральнôмъ поручаємо ся и теперь дальшимъ ласкавымъ взглядамъ.

Зъ глубокимъ поважанємъ

31 ЯНОВИЧЪ и СТРѢЛЬЧУКЪ.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к°

Пôдроблюванє забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ лакôтками, також по цукорняхъ.

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ

4 (найновѣйше) выданє

16 елеґантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новû, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Сензаційне!

Нове! ЧУДО-ПАЛЬМЫ Нове!

найориґінальнѣйшій предметъ до забавы, за 100 штукъ злр. 5 поручає

Генрихъ Шпільманъ,

Вѣдень Фінфгавсъ.

Посылає ся за послѣплатою або за присланємъ 60 кр. марками почтовыми за 10 штукъ почтою оплатно въ Австріи, Нѣмеччинѣ и т. д. 34

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.